

Jeg bør dog endnu fremhæve ved denne § 2 under Ændringsforslag Nr. 6, at der er naturligvis den meget væsentlige Forskel, at medens Flertallet forlanger, at de Kornvarer og den Frugt, der er Tale om, skal være indenlandsk, mene vi, at denne Kvalifikation ikke kan fastholdes, fordi ingen dødelig kan se paa Korn eller Frugt, om det er avlet i Skaane eller avlet paa Sjælland. Der er visse Frugter naturligvis, Ananas o. lign., om hvilke man ikke kan sige, at de ere avlede i Danmark — endskønt de kunne jo være avlede i et Drivhus og saaledes være indenlandske — men almindelig Frugt, almindelige Æbler og Pærer, som blive købte paa Torvet, kunne saamænd lige saa godt være skaanske og tyske som danske, og skulde saa den, der køber nogle Æbler og Pærer og sætter sig ned og handler med dem, straffes, fordi det godtgøres, at de Æbler ere voksede i Tyskland og ikke paa Sjælland? Jeg bemærker i øvrigt, at Mindretallet subsidiært slutter sig til forskellige Forslag af det ærede Flertal til § 1 og til § 4.

Jeg kommer dernæst til et af vore Forslag — det er Forslag under Nr. 13 — hvor et Medlem af Flertallet har sluttet sig til os; det drejer sig om Skipperes Ret til uden at løse Næringsadkomst at sælge af deres Ladning. Dette Ændringsforslag staar i Forbindelse med Ændringsforslag under Nr. 44, det vil sige, ikke i nogen absolut Forbindelse, men saaledes, at naar det ene vedtages, bør dog ogsaa det andet vedtages, idet Forslaget under Nr. 44 angaar Skipperens Ret til at sælge af sin Ladning ved Auktion. Det, som vi her forlange, er blot, at den nuværende Tilstand fastholdes, vi se ikke nogen Grund til, navnlig under de nuværende, meget trykkede Forhold for de smaa Sejlskipperere at gaa hen og berøve dem en Rettighed, som de have haft næsten fra Arilds Tid, i alt Fald, tror jeg, fra før Loven af 1857. Der kommer saadan en Pærskipper sejlene til en Købstad, og saa kan han maaske ikke sælge til de handlende, blandt andet fordi de handlende danne en Ring imod ham for at presse Prisen ned; han vilde maaske gerne sælge direkte til „Maddammerne“, til Familieme, men det kan han ikke, da han kun maa sælge til de

handlende. Vi mene, at det baade af Hensyn til Skipperne og af Hensyn til de paagældende Husholdninger er ønskeligt, at den gamle Skik, at man kan købe direkte fra en Pærskude, skal kunne fastholdes. Den lille Sejlskibsart er jo i høj Grad trykket ved Konkurrencen med Dampskibene og de andre Kommunikationsmidler. Det undrer mig tit, hvordan disse smaa Skipperere holde Livet oppe under de ugunstige Betingelser, hvorunder de drive deres Erhverv. Nu vil man lægge dem yderligere Hindringer i Vejen; naar de endelig ere komne til deres Bestemmelsessted med deres Fartøjer, siger man til dem: I maa ikke sælge til andre end til Købmændene paa Stedet. Det er noget nyt, man indfører, og det forekommer mig ganske umotiveret. — Under Nr. 18, hvortil knytter sig Nr. 80, stille vi et Ændringsforslag, som gaar ud paa ogsaa at fastholde den nugældende Lovgivning, for saa vidt det ikke skal stilles som Betingelse for at kunne faa Næringsadkomst, at vedkommende ikke har været anset med Straf paa Vand og Brød. Som ærede Medlemmer vide, siger Næringsloven — jeg tror i § 2 — at den, der er straffet paa Ære eller med offentlig Arbejde, kan ikke faa Næringsadkomst. Nu vil man forandre det og sige, at naar han er straffet paa Vand og Brød, skal det være ligesaa, i alt Fald for visse Forseelser. Ja naturligvis kan der siges en Del om, at dette Privilegium, det er her i Danmark, at ernære sig ved Handel og Haandværk o. s. v., ikke skal kunne gives til saadanne uværdige Personer, som en Gang have faaet Vand og Brød; de skulle blive ved deres Vand og Brød, lad dem gaa ind i Forbedringshuset eller paa Fatigvæsenet; at de skulde kunne ernære sig paa hæderlig, lovlig Maade, kunne vi ikke finde os i. Jeg er fuldstændig imod denne Tankegang.

Ændringsforslag Nr. 19, sammenholdt med Nr. 79, er for saa vidt noget nyt, som vi der ønske at indføre den Bestemmelse, at Hustruer, som have Særformue og med Hensyn til samme have udelukkende Raadighed, kunne faa Næringsadkomst, naar de i øvrigt opfylde Betingelserne, som jo blandt andet ere Indfødsret og 25 Aarsalderen. Hvad der navnlig har forekommet os